

เทศน์อบรมคณะครูและนักเรียนโรงเรียนอุตรพิทยานุกูล

ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ดอกเตอร์ทางธรรม

ผู้กำกับ รายงานพิเศษ หน้า 7 สัมภาษณ์พิเศษ “หลวงตาพระมหาบัว” เรื่อง พิษภัยจากน้ำเมา

ปัญหาเกี่ยวกับกิจการน้ำเมาที่ส่งผลกระทบต่อตัวผู้เสพ กระทบต่อครอบครัว ต่อคนรอบข้าง ต่อสังคมโดยรวม และต่อประเทศชาติ ซึ่งกำลังเป็นกรณีโต้แย้งอยู่ในปัจจุบัน ปัญหานี้จะสามารถแก้ไขหรือป้องกันได้อย่างไร คณะผู้สื่อข่าวได้เข้านมัสการกราบขอสัมภาษณ์เป็นกรณีพิเศษต่อ “พระธรรมวิสุทธิมงคล” หรือหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ณ กุฏิหลวงตา วัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี เมื่อช่วงบ่ายของวันเสาร์ที่ 27 สิงหาคม 2548 นี้ว่า....

หลวงตาบัวนี้ตัวเท่าอึ่ง จะไปรอดต่อธรรมของพระพุทธเจ้าได้อย่างไร ธรรมนี้เป็นธรรมสำหรับชำระความชั่วของสัตว์โลก ไม่ใช่เพียงจะมีเมื่อหลวงตาบัวเกิดขึ้นมาเมื่อไร ธรรมของพระพุทธเจ้าเลิศเลอมาแต่ไหนแล้ว พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์สอนเรื่องสุราทั้งนั้น เพราะสุราเป็นโทษร้ายแรงมากกระจัดกระจายไปหมด ถ้าลงได้เมาสุรานี้จะทำความเสียหายได้มากอย่างไม่มีประมาณ ถ้ามนุษย์เราหวังสารประโยชน์แก่ตนและส่วนรวมอยู่แล้ว ก็ไม่ควรที่จะนำสิ่งนี้มาทำลายสารประโยชน์ทั้งหลายที่มนุษย์เราจะได้จากการเล่นสุรานะ

การดื่มสุรามันไม่มีอะไรที่จะดีเลย ดังที่ท่านเคยบอกไว้แล้วว่า

1.เสียทรัพย์ 2. ก่อการทะเลาะวิวาท 3. เกิดโรค 4. ถูกตำหนิติเตียน 5. ไม่รู้จักอาย 6. ทอนกำลังปัญญา ท่านบอกไว้อย่างชัดเจนแล้วโทษมันเป็นอย่างนี้

การเสียทรัพย์ ทรัพย์ที่ได้มานี้ควรจะเป็นสาระ แต่สุรามันเอาไปกลืนหมดไม่มีเหลือ ได้มาก็ได้มาเพื่อทำลายตัวเองและส่วนรวมนั้นแหละ แล้วเวลาเมาแล้วก็ก่อการทะเลาะวิวาทยุ่งไปหมด ไม่มีสูงไม่มีต่ำก็คือคนเมาสุรา อะไร ๆ ก็ทำได้ แม้แต่ข่มขืนลูกตัวเอง มันควรอะไรแล้วหรือพิจารณาซิ อย่างนี้มันก็ทำได้ คือความเมามันไม่มีความคิดปัญญาอะไรเลย ทำตามความอยากความทะเยอทะยาน สติมันก็มีแต่ในทางที่เสีย ไม่มีในทางหักห้ามนะ

ก่อนการทะเลาะวิวาท ทะเลาะได้หมด ใครมาพูดผ่านหน้าผ่านตาไม่ได้ต้องเป็น
 อัมพาตขั้นทันที คนเมาสุราคือคนหาเรื่องอยู่ตลอด คนอื่นเข้าไปเกี่ยวข้องไม่ได้ ใ้อันนี้
 ชอบอาละวาด ต้องทำลายไปทุกแบบทุกฉบับไม่มีที่สิ้นสุดเลย

การเกิดโรค ต้มสุราเข้าไปมาก ๆ แล้วเป็นอย่างไงใครก็ทราบ ถ้าหลวงตาบัวพูด
 ก็เหมือนกับเอาอ้อยไปขายในสวนอ้อย โทษแห่งการต้มสุรานี้เป็นอย่างไรเกี่ยวกับโรค
 แล้วก็ยังถูกตำหนิติเตียน ไปที่ไหนไม่มีใครเขายกขยอเลย คนแบบนี้พอเมาสุราแล้วเขา
 ทำได้ทุกแบบทุกฉบับ โลกทั้งหลายเขาทำไม่ได้แต่คนเมาสุรานี้ทำได้ เขาจะยกยกกันที่
 ไหนมีแต่เขาตำหนิกันทั้งโลกทั้งสงสาร ใ้อันคนเมาสุรานี้มันเลยบ้าไปแล้วตั้งแต่มันยังไม่
 ต้มสุรา พอกินสุราแล้วก็เตลิดไปลงนรกหลุมไหนก็ไม่ทราบแหละ คนต้มสุราจะถูก
 ตำหนิติเตียน โลกไม่มีใครเขาสรรเสริญ ก็มีแต่พวกต้มสุราพวกสัตว์นรกทั้งเปรตที่ไม่
 เป็นประโยชน์ต่อสังคมนั่นแหละที่มันชมเชย คนที่มีสารประโยชน์เขาจะไม่ชมเชย เขา
 ตำหนิทั้งนั้น ๆ เลยนะ

ความไม่รู้จักอายุ คนเมาสุรานี้หาความอายุไม่ได้ ย่างอายุไม่มี หน้าด้านยิ่งกว่า
 สันเท้า สันเท้าที่ว่าด้านแล้วยังไม่ได้เท่ากับคนเมาสุรา มันด้านยิ่งกว่านั้นอีก สันเท้าไม่
 ได้เสียหายอะไร แต่คนหน้าด้านมันเสียหายอย่างมากมาย เนี่ย..มันเป็นของเล็กน้อย
 เมื่อไร

แล้วก็ทอนกำลังปัญญา ถ้าคนพอมีสติปัญญาอยู่บ้างเขาจะไม่เกี่ยวข้องกับเรื่อง
 สุรา เพราะเป็นเรื่องพินาศฉิบหายไม่มีฝ่ายดีอะไรเลย ดังนั้นธรรมของท่านจึงอนุโลมให้
 แก่เฉพาะโรคภัยไข้เจ็บ เป็นไข้ ให้เอาสุรามาดสมกับยากก็ได้ แต่ไม่ถึงกับมีกลิ่นและรส
 ปรากฏ ท่านอนุโลมให้เพียงแค่นั้น ไม่ให้มีรสปรากฏเด่นชัดพอเป็นธรรมดาได้นิด
 หน่อย ท่านอนุโลมให้ตามพระวินัยก็มี ใครจะฉลาดเกินพระพุทธเจ้าวะ ท่านเป็นหนึ่งใน
 โลก อันใดที่จะเป็นประโยชน์ท่านก็ให้นำมาเป็นประโยชน์ ถ้าเอามาดสมยากก็ผสมเพียง
 เล็กน้อยได้ ไม่เคยมีพระพุทธเจ้าองค์ใดจะมาอุตรจะมาบัญญัติให้โลกทั้งหลายเป็นบ้า
 ทั้งโลกทั้งสงสาร ให้ต้มสุรากันทั้งหมด

ลูกเกิดมาจากพ่อจากแม่ พอตกคลอดออกมาแล้วเอาสุรารอกเลย ไม่ต้องเอา
 ขนมนมเนยมารอกอย่างนี้ไม่เคยมี พอโตขึ้นมาแล้วมาเหยียบหัวพ่อหัวแม่ หัวพ่อหัว
 แม่นั้นเป็นไง เลี้ยงลูกไม่ได้เอาสุรามาลี้ยง หาแต่ของดิบของดีมาเลี้ยง พอเลี้ยงมาโต
 แล้วมันขึ้นไปเหยียบหัวพ่อหัวแม่ เอาสุรารดหัวพ่อหัวแม่อย่างนี้พวกนี้เลวที่สุด

ต่อกรณีที่หลวงตามหาบัวให้ความเมตตาสงสารแก่ประชาชนแก่ชาวโลก ด้วยการช่วยเหลือสร้างเครื่องมือแพทย์ เครื่องมือผ่าตัด เครื่องมือในห้องไอซียู แก่โรงพยาบาลต่าง ๆ นับ 200 – 300 โรงพยาบาล แต่คนที่เมาสุราษฎร์ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บ ทำร้ายกัน ฆ่ากัน ซึ่งจากสถิติจากการวิจัยพบว่า ต้องสูญเสียทางเศรษฐกิจเป็นมูลค่าถึง 33,652 ล้านบาทต่อปี ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สมควรจะต้องมาสูญเสียเลย... หลวงตามหาบัว ได้กล่าวให้ความเห็นว่า โอ้ย...ก็รู้อยู่แล้วว่าเหล่านี้นั้นเป็นภัยต่อโลก ก็อย่าไปกินเหล้าซี แม้แต่หมามันก็ยังไม่กินเหล้านี้มา ไอ้คนนี่มันไปสะแตกเหล้าก็เลยยิ่งกว่าหมาจะให้ว่าอย่างไร

การสร้างเครื่องมือให้แก่วิทยาบาลนี้เราก็เห็นอย่างชัดเจนแล้ว ยกตัวอย่างขึ้นอะไรนี่มันมีน้ำหนักมาก เช่น โรคตา เราได้พยายามอย่างที่สุดแล้วโรคตา เฉพาะอย่างยิ่งที่โรงพยาบาลศูนย์อุดร เราให้ครอบครัวไปหมดเลยเชียว ไม่ทราบว่่าก็สิบล้านนะ มีแต่เครื่องมือที่สั่งมาจากนอก ๆ เราเป็นคนตกลงให้สั่งเข้ามาเอง แล้วเวลานี้เราก็กำลังให้ไปติดต่อตั้งศูนย์ตาขึ้นมาอีกในเขตภาคอีสานของเราเนี่ย จะเอาจังหวัดไหนก็ให้ปรึกษากัน ดูที่ว่่าเหมาะสมแล้วหลวงตาจะตั้งศูนย์ตาตรงนั้นให้ คือเราจะหาเครื่องมือตาให้ครบเลย และจากนี้เราก็จะไปตามภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ เราต้องเอาแค่นี้เสียก่อน แล้วค่อยลูกลามไปเรื่อย ๆ นี้เราก็พยายาม

เราขอยกตัวอย่างในสกลกายของเรานี้ ตานี้เป็นของสำคัญมาก เราจะเสียอวัยวะ เสียแขนเสียขา เราก็ยังเดินคืบคลานไปอะไร ก็ยัง ๆ ได้ แต่ว่าถ้าเสียดวงตาจะไม่มี ความหมายอะไรเลย เศรษฐีก็เป็นเศรษฐีอยู่เต็มตัว พอตาบอดเสียอย่างเดียว เศรษฐีก็ไม่มี ความหมาย พอตาบอดเท่านั้นเศรษฐีที่มีชื่อเสียงอะไรก็ตามลดลงหมดหมดความหมาย สำหรับคน ๆ นั้นทันทีเลย เป็นคนไร้คุณค่าทันที เพราะอำนาจของสายตานี้แหละ เราช่วยโลกเราก็มีเหตุผลโลกของเราเนาะ เครื่องมือผ่าตัดสมองสมอง เครื่องเอกซเรย์ คอมพิวเตอร์ เครื่องอัลตราซาวด์นี้เราก็ให้ตั้ง 2 เครื่องดี ๆ ทั้งนั้น และยังให้ปลีกให้ย่อย อีกนับไม่ได้เนาะ

เกี่ยวกับการโฆษณาเชิญชวนให้เกิดความอยากดื่มสุราและเบียร์ ซึ่งยังมีการปล่อยโฆษณาตามสื่อต่าง ๆ ได้ค่อนข้างเสรี ขณะที่การโฆษณาบุหรี่กลับถูกกวดขันอย่างเข้มงวด แม้แต่ซองบุหรี่ยังบังคับให้ติดภาพที่น่ากลัว หลวงตามหาบัว กล่าวให้ความเห็นว่า

เรื่องนี้เป็นกลยุทธ์วิธีขายซึ่งเขาต้องการหารายได้ ถ้าเรารู้ถึงพิษภัยของเหล่านี

แล้วเราไม่กินเสียอย่างเดียว มันก็ไม่มารบราฆ่าฟันเราละ คนไหนเห็นว่าเป็นภัย ๆ เสียอย่างเดียว เขาจะประกาศขนาดไหนก็ตาม เราไม่กินของเขาเสียอย่างเดียวก็พอ ไม่จำเป็นจะต้องไปบีบบังคับเขาใช้ไหมล่ะ ขอให้ธรรมเข้าถึง ๆ ใจเถอะนะ มันจะมีที่เหล้าที่โรงมันไม่แตะทั้งนั้นแหละ ตายก็ให้ตายไปเลยเราไม่แตะเราพูดจริง ๆ พูดออกจากหัวใจเลยนะ นี่แหละธรรมถึงใจ “ตายก็ให้ตายไปเลยเราต้องไม่กิน” เมื่อธรรมถึงใจแล้วตามที่พระพุทธเจ้าท่านสอนเรียบบร้อยแล้วเราก็กิน มันจะเป็นอะไร ตั้งแต่เกิดมาพ่อแม่เราไม่ได้เอาเหล้ามารอกปากเรานี้ละ มีแต่ของดิบของดีมารอกปากเรา แล้วเราจะมาเก่งกว่าพ่อกว่าแม่จะเอาสุรามาทเหยียบหัวพ่อหัวแม่เราได้อย่างไร

เพียงเท่านั้นก็เลิกกันได้แล้วนะ ไม่จำเป็นจะต้องให้ผู้ชายต้องกระทบกระเทือนนะ ห้ามอย่างนั้นห้ามอย่างนี้ จะมาบังคับกันไม่สมควร ผู้ที่เห็นภัยไม่กินเสียอย่างเดียวเขาจะมาว่าอะไรได้ ไม่มีใครมาว่าอะไรกันได้แล้ว..นะ

เรื่องเหล่านี้จอมปราชญ์ทั้งหลาย และพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ทรงสอนไว้ทั้งนั้น เราจึงอย่าอวดอุตริรู้ดียิ่งกว่าจอมปราชญ์ทั้งหลาย จะเป็นความเสียหายโดยลำดับลำดับ ถ้าบอกแล้วเมื่อมันไม่ฟัง ผลมันก็จะรู้เองของมัน การที่สอนนั้นมันเป็นเรื่องที่เสียหายทั้งนั้น สุรานี้เป็นเรื่องที่สำคัญมากเมื่อไม่ฟังแล้วจะให้ว่าอย่างไร เรื่องสอนธรรมจะให้ดูเด็ดเด็ดร้อนขนาดไหนก็เป็นเรื่องของคน ๆ นั้น ไม่มีการบีบบังคับธรรม ธรรมต้องเป็นกลาง ๆ อย่างนี้ สอนอย่างนี้ ถ้าใครเชื่อศีลเชื่อธรรมแล้วผู้นั้นก็เป็นผลดีแก่ตัวเอง ที่เขาโฆษณาอะไร ๆ ก็เป็นเรื่องของเขา อะไรดี อะไรไม่ดี อะไรที่เสียหายหรือไม่เสียหายเรารู้ด้วยตัวของเรา อะไรที่มันจะเสียหายให้ปัดออก ๆ ไม่ทำเสียอย่างเดียว ฉะนั้นใครจะโฆษณาก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ถ้าเราไม่ทำตาม ถ้าคนทั้งโลกเขารู้สึกอย่างนี้แล้วเรื่องสุราก็ไม่ต้องบอก มันต้องล้มไปเอง

เวลานี้เรื่องสุรามันเหมือนกับดอกเห็ดเพราะอะไร ก็เพราะมีแต่พวกบ้าสุราเสริมกัน ๆ ความดีมันไม่เสริม แต่ความชั่วมันชอบเสริม ความดีมันทำลาย ความชั่วมันส่งเสริมกัน โลกจึงมีแต่ความเดือดร้อนเต็มไปหมด เต็มบ้านเต็มเมือง เมื่อมีผู้นำสั่งสอนแล้วมองว่าเป็นเรื่องไร้สาระไม่เป็นประโยชน์ มันมีประโยชน์แต่พวกอันธพาลที่ชอบทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จากตัวของมันเอง ก็จะได้แก่ตัวของมันเอง เข้าใจแล้วหรือ...

การที่พระสงฆ์มาแสดงออกถึงการคัดค้านนี้ ถ้าจะให้ดีกว่านั้นตัวของเราเองต้องเป็นตัวอย่างก่อน พระพุทธเจ้า พระอรหันต์เป็นตัวอย่างของโลก เป็นตัวอย่างที่ยอด

เยี่ยม ท่านจึงเอาธรรมขึ้นมาสอนโลกเพื่อให้โลกได้ดัดแปลงแก้ไขตาม นอกจากโลกตาม
 อุดหนุนกันอย่างนี้ช่วยไม่ได้นะ ถ้าคนดีทั้งหลาย พระพุทธเจ้าทรงเป็นตัวอย่าง พระ
 สาวกทั้งหลายเป็นตัวอย่าง นี่เลิศในการเป็นตัวอย่างตามแบบของพระพุทธเจ้าผู้เลิศ
 เลอ ถ้าท่านจะมาเดินขบวนแบบไหนหรือไม่มาก็ตาม ธรรมต้องนับเป็นขบวนอันใหญ่
 หลวงแกโลกทั้งสามนะ

ที่มาเดินกันอย่างที่ว่านี้เราก็มองว่า แต่ต้องทำตัวของตัวให้ดีให้เป็นแบบอย่าง
 ออกเดินหรือไม่ออกเดินไม่เป็นไรนะ ออกเดินเฉย ๆ แต่ทำตัวเหลวแหลกใครจะเชื่อถือ
 ได้ หมามันก็ไม่เชื่อ อย่าว่าแต่คนไม่เชื่อเลย เข้าใจเธอ..ก็มีเท่านั้นแหละ

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา นี่ก็ชัดเจนไปหมดแล้ว เขามาสัมภาษณ์เราวันนั้น วันเสาร์หรืออะไร
 (วันเสาร์ครับ) เราก็ตอบรับกันอย่างนี้ละ เขาออกทางวิทยุทั่วประเทศไทย ถ้า
 ประเทศไทยมีพ่อแม่จริง ๆ แล้วก็ควรจะฟังเสียงพ่อเสียงแม่ พวกนี้อยู่บนศาลาเต็มนี้
 มีพ่อแม่ด้วยกันทั้งนั้น ใครไม่ฟังเสียงพ่อเสียงแม่พวกนี้ลุ่มจมทั้งเป็น มีแต่ลมหายใจ
 ฝืด ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร ต้องฟังเสียงพ่อเสียงแม่ อันนี้ก็ฟังเสียงพระพุทธเจ้าที่
 เป็นพ่อแม่อันเลิศเลอของเรา เราจะเอาขวดเหล้าไปอวดพระพุทธเจ้าทั้งหลายได้หรือ
 พิจารณาซิ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ไม่มีพระองค์ใดที่จะชมเชยสุราว่าเป็นของดีของดี
 แต่พวกเราทำไมจึงอวดเก่ง เอาสุราไปอวดพระพุทธเจ้าอีก มันเลวขนาดไหนพวกเรา
 ชาวพุทธนี่นะ ลูกมีพ่อแม่มันไม่ฟังเสียงพ่อเสียงแม่เลย เป็นลูกอันธพาล ลูก
 โกรธโกโส ลูกไร้ค่าราคาทั้งหมด เป็นยังงี้ดีไหมละ ลูกไม่มีพ่อแม่ผู้ปกครอง ปฏิบัติ
 ตัวแบบเหลวแหลกแหวกแนวใช้ไม่ได้นะ ลูกหลานจำเอาเหล่านี้ มามีพ่อแม่ทุกคน ให้
 ฟังเสียงพ่อเสียงแม่ แล้วศาสนาประจำหัวใจเรา มีพ่อแม่ทุกคน เอาศาสนาเป็นเครื่อง
 พร่ำสอนตนเอง อะไรจะผิดจะพลาดประการใดให้ฟังเสียงธรรม เอาธรรมเป็นเกณฑ์
 อย่าเอากิเลสตัณหาพวกมูตรพวกคุณพวกพินพวกไฟมาเป็นกฎเป็นเกณฑ์ มันจะเผา
 ไหม้แหลกกันทั้งโลกนี้แหละ

ถ้าเอาธรรมเข้ามานี้เท่ากับน้ำดับไฟ เปลวมันจะลดลง ๆ นี่ละน้ำดับไฟเป็นอย่าง
 นั้น เอาธรรมมาดับ ไฟก็ ราคคฺคินา โทสคฺคินา โมหคฺคินา ไฟคือกิเลสตัณหา ความ
 โกรธก็ไฟ โมหะก็ไฟ ให้เอามาดับตัวนี้ ตัวนี้ตัวมันรุนแรง ทำโลกให้เดือดร้อนอยู่ทุกวัน
 นี้ไม่ใช่ตัวใด ธรรมพระพุทธเจ้าไม่ว่าธรรมของพระพุทธเจ้าพระองค์ใดมาสอนโลก ไม่

ทำโลกให้ฉิบหายวายปวงเป็นถ้ำเป็นถ้ำเหมือนกิเลสสอนโลก กิเลสสอนโลกมันเอาให้แหลกไปเลย พอตกคลอดออกมานี่พ่อแม่ก็เป็นพินเป็นไฟ เอาพินเอาไฟยัดใส่ลูก ลูกก็เป็นพินเป็นไฟเผาทั้ง พ่อแม่เผาทั้ง ครอบครัวเผาทั้ง บ้านเมืองเผาทั้ง ทั่วโลกดินแดนเผาทั้งด้วยไฟกิเลสตัณหาเหล่านี้

พระพุทธเจ้าท่านเอาน้ำดับไฟ ๆ นั่นคือธรรม เราไม่ฟังเสียงน้ำดับไฟจะฟังเสียงอะไร ให้พากันฟังทุกคนนะ อะไรจะมีฤทธิ์มีเดชยิ่งกว่าธรรม ขอให้นำมาใช้เถอะ ถ้าไม่นำมาใช้ก็อย่างที่เรามีเครื่องศาสตราอาวุธ ไม่เอาไปใช้เพื่อสังหารมันก็เป็นอาวุธอยู่ อย่างนั้นแหละ นิวเคลียร์นิวตรอนนิวตรอนอะไร ตั้งแต่เกิดมาโคตรพ่อโคตรแม่หลงตาบวไม่เคยเห็นนิวเคลียร์นิวตรอน เห็นแต่กล้วยหอมกล้วยไข่ กินได้เร็วอันนี้ เปลือกนี้ปอกฟาดเข้าป่าเลย เอาแต่เนื้อ ๆ มากิน อันนี้ฉลาดมากเพราะพ่อแม่สอน อย่างนั้นไม่สอน

สิ่งเหล่านี้ที่เป็นภัย เราเก็บเอาไว้ไม่ให้มันเป็นภัยมันก็ไม่เป็นภัย สิ่งที่เป็นคุณ เราไม่ได้เอาออกปฏิบัติเพื่อเป็นคุณแก่ตนเองก็มีแต่คุณ ๆ อย่างธรรมของพระพุทธเจ้านี้เป็นคุณทั่วโลก แต่โลกไม่นำมาปฏิบัติก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร นำแต่พินแต่ไฟมาเผาตนไปที่ไหนมีแต่ความเดือดร้อนเต็มโลกเต็มสงสาร ยังอวดดีบอวดดีเอาไปทำทนายธรรมพระพุทธเจ้าอยู่หรือกิเลสเหล่านี้ละ กิเลสที่เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กัน

ไปดูซีโลกไหนในสากลโลกเรา มีโลกไหนที่ปฏิบัติตามวิงตามกิเลสตัณหาแล้วมีความสุขความเจริญเด่นดวง แล้วเอาเรื่องของกิเลสตัณหาไปประกาศว่าเป็นคุณมหาคุณสอนโลก มีที่ไหนกัน ก็มีแต่พินแต่ไฟ ส่วนธรรมของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์สอนโลกให้สงบร่มเย็นตั้งแต่ท้าวมหาพรหมลงมา เทวโลก พรหมโลก เหล่านี้เป็นลูกศิษย์ตถาคตทั้งนั้น ผู้ที่ได้ดิบได้ดีไปเป็นเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม ล้วนแล้วตั้งแต่ผู้ได้รับการอบรมจากคำสอนพระพุทธเจ้าทั้งนั้น

พวกที่ไปลงนรกจกเปรตอยู่ในอเวจจอเวจีเต็มอยู่นั้น นี่คือพวกหน้าด้านไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ฟังแต่เสียงกิเลสตัณหา มันก็ลากลงไป ๆ จมอยู่ในนรกอเวจี แล้วขึ้นเมื่อไรไม่ขึ้นเมื่อไรก็แล้วแต่กรรมของมันที่ทำตัดสันดานตัวเอง หนักเบาเล็กน้อยจะยืดยาวขนาดไหน มันก็จมอยู่ในนั้น จนกว่าจะค่อยสิ้นไป กรรมค่อยหมดไป ๆ ตัวก็ค่อยฟื้นขึ้นมา ให้เข้าใจอย่างนี้นะ เรื่องธรรมกับเรื่องกิเลสเป็นข้าศึกต่อกันตลอดมา กิเลสเป็นข้าศึกล้วน ๆ เราไม่อยากจะบอกว่าเป็นคุณนะ คุณก็คุณ นี่เป็นเหยื่อล่อต่างหาก ล่อให้คนจม อย่างเขาดกเบ็ดเขาเอาเหยื่อล่อปลายเบ็ด แล้วปลาตัวโง่มันก็ไปกินเบ็ด เขาตัวที่เดียวเลือดสดเห็นไหมละ นี่ละปลาตัวโง่

เราอย่าเป็นคนโง่งนักหนา เป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้าควรจะมีฉลาด เอาธรรมเข้ามาติดแนบกับตัวเอง อะไรไม่ดีอย่าทำ ความอยากเป็นเรื่องของกิเลสตัณหา เสียมากต่อมาก ที่อยากเป็นธรรมมีน้อยมาก อยากที่เป็นกิเลสตัณหาเป็นฟินเป็นไฟจะทำตัวให้เสียหายนี้มีมาก จึงต้องเอาธรรมมาหักห้าม เบรกห้ามล้อห้ามเอาไว้ มันจะอยากขนาดไหนเราไม่พามันไปทำมันทำไม่ได้แหละ หัวใจเรามีธรรม หัวใจเป็นผู้บังคับเครื่องทั้งหลาย กายวาจาจะเคลื่อนไหวไปไหนออกจากใจของเรา เมื่อไม่ดีเราไม่ทำจะเป็นอะไรไป พวกท่านจำเอานะ

โลกนี้จะมีแต่ฟินแต่ไฟนะเวลานี้ ไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม มีหน้าซำยังมาคัดค้านต้านทานธรรมะของพระพุทธเจ้าอีกให้เห็นอย่างโจ่งแจ้งด้วยความหน้าด้าน เวลานี้วิฑูรย์กำลังออกทั่วประเทศไทย เป็นธรรมของศาสดาทุก ๆ พระองค์ เป็นธรรมแบบเดียวกันนี้หมดมาสอน ก็ถูกคัดค้านต้านทานด้วยนรกอเวจีของคนทั้งเป็นนี้แหละ คัดค้านทางนั้น ต้านทานทางนี้ อยู่อย่างนี้ เห็นไหมละ นี่ละความชั่วมันออกที่ไหนขวางโลกไปนั้นแหละ ธรรมะเป็นธรรมที่รื่นรมย์สงบเย็น แต่กิเลสนี้เป็นฟินเป็นไฟเผาไหม้ไปหมด ให้พวกท่านต้านทาน ไฟก็อยู่ในตัวเอง อันธพาลอยู่ในตัวของเราเอง บัณฑิตนักปราชญ์ฉลาดแหลมคมแก้ความชั่วก็อยู่ในตัวของเราเอง ให้พวกท่านนำไปปฏิบัติ

การไปเรียนเรียนที่ไหนก็เรียนได้ ชั้นไหน ๆ จนกระทั่งเขายกยกกันว่าดอกเตอร์ดอกแต่อะไรเหล่านี้เต็มบ้านเต็มเมือง แต่อันธพาลมันปลดดอกเตอร์ออกเสีย อันธพาลอยู่ในดอกเตอร์มันปลดดอกเตอร์ออกเสีย อันธพาลมันไปเที่ยวสนุกสนาน พวกที่มีความรู้มาก ๆ นี้แหละพวกกินบ้านกินเมืองขายบ้านขายเมือง ดับปอดประชาชนแทบไม่มีเพราะพวกดอกเตอร์ดอกแต่ที่มีแต่ความชั่วเต็มหัวใจ ถ้ามีธรรมเต็มหัวใจดอกเตอร์นี่เป็นที่หนึ่งสำหรับที่จะทำความสงบเย็นให้แก่โลกได้ ไม่มีใครกินคนฉลาด ถึงขั้นได้ดอกเตอร์แล้วมีความฉลาดมาก เช่น พระพุทธเจ้า สาวกทั้งหลาย ดอกเตอร์ในทางธรรมท่านเป็นอย่างนั้น

ไม่ใช่ดอกเตอร์ไปเรียนมาแบบโก้ ๆ ฉะ ๆ นะ ดอกเตอร์ที่เป็นธรรมไปที่ไหนเย็นหมด พระพุทธเจ้าเสด็จไปไหนเย็นหมด พระสาวกทั้งหลายเย็นหมด กิริยาอาการทุกอย่างเคลื่อนไหวออกมาจากพระพุทธเจ้า เป็นอาการที่เป็นมหาคุณทั้งนั้นต่อโลกทั้งหลาย ใครได้เห็นได้ยินได้ฟังจะเป็นมหามงคลแก่ตน นี่ละพระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลายจึงไม่เป็นภัยต่อใคร กิริยาอาการเช่นอย่างร่างกายนี้นำออกไปใช้ แต่ร่างกายของบุคคลที่สิ้นกิเลส บริสุทธิ์ในใจแล้วเป็นร่างกายที่บริสุทธิ์ ทำงานทำการอะไรแสดงอะไร ออกเป็นอรรถเป็นธรรมทั้งนั้น ไม่เป็นความสกปรกโสภณเหมือนกิเลสครอบงำอยู่ ให้

ไปปฏิบัตินะทุกคน

ตอนหนึ่งก็พูดแล้ว ทางหนังสือพิมพ์ก็ออก อันที่สองก็ย้าเข้าอีก เป็นกัณฑ์ที่สองแล้วนะ อย่าให้เทศน์มากเกินไปเถอะ หลวงตาหมตภูมิแล้วแหละ นี่หลวงตา ป.๓ พวกนี้มันก็มีมัธยมละ พวกนี้นะเป็นแถว มันมัธยมไหน ๆ นี่หลวงตา ป.๓ ทำไมมาให้หลวงตาสอนมันเข้ากันได้ใหม่ละพิจารณาซิ ป.๓ จริง ๆ ไม่ใช่พูดเล่นนะ คือแต่ก่อนไม่มี ป.๔ มีแค่ ป.๓ ตั้งแต่เริ่มเรียนหนังสือที่แรก เขามาตั้งโรงเรียนที่บ้านตาด มี ป.๓ ครูมาสอนจบ ป.๓ แล้วออกเลยอายุครบไม่ครบก็ตาม เขากำหนดให้ ๑๕ ปีแล้วให้ออก ถ้าเรียนจบ ป.๓ แล้ว อายุครบไม่ครบออกได้ทั้งนั้น เราก็ออกตั้งแต่ยังไม่ครบ(อายุ) ครุหมตภูมิ เราเรียนจนกระทั่งครุหมตปัญญา เราก็ออกโรงเรียนไปได้สบาย จบ ป.๓ แล้วมาสอนลูกหลานมันก็มีมัธยมมัธยม ไม่ใช่เข้าชั้นดอกเตอร์ดอกแต่หรือพวกนี้นะ ดอกเตอร์ชี้หมูชี้หมาอะไรมีแต่ความชั่วเต็มตัวใช้ไม่ได้นะ เอาละพอเท่านี้ พวกนี้จำเอานะลูกหลาน

หลวงตาเทศน์ทั่วโลกแล้วเดี๋ยวนี้ พูดอยู่นี้ ออกทั่วประเทศไทยอย่างน้อยมากกว่านั้นออกทั่วโลกเป็นประจำทุกวัน ๆ หลวงตา ป.๓ นี่ละ ออกพิลึกนะเกินเนื้อเกินตัว หลวงตา ป.๓ เวลาออกออกทั่วโลก พวกดอกเตอร์ดอกแต่อะไรเขาก็ไม่ได้มาออกอย่างนี้ แล้วอิตาบัว ป.๓ ทำไมเก่งนัก มันก็เข้าทำตึนะ เรามีแต่สามกับสามแปลกอยู่ ถ้าว่าประถมก็ประถมสาม (นักธรรม)ตรี โท เอก ก็สาม เปรียญก็สาม สามสามเก้า เราอยากได้โลกุตรธรรมเก้า แต่จะได้หรือไม่ได้เราก็ไม่ยุ่งแหละ เป็นสามสามเก้าไปเลยเอาละที่นี้ให้พร

เป็นลูกหรือนี้ เหม มันทำไมมันตึกตึก ๆ นัก ไปอบรมกันนะ มันตึกตึก ๆ ไม่หยุดไม่ถอยสักที แม้แต่กราบ เอ้า เราดูตลอดว่าไง มันไม่ได้เหมือนใครนะเด็กคนนี้ ไปอบรมให้ดี ให้ใช้กิริยาอาการจากจิตใจให้สงบเสงี่ยมตั้งงามหน่อย นี่ใจคึกใจคะนองมันติดมันดิน แม้เป็นเด็กถ้าติดดินเลยเถิดก็ไม่น่าดู เด็กติดดินเลยขอบเขตของเด็กไม่น่าดูนั่นเป็นชั้น ๆ พวกนี้กระดุกกระดิกไปทางไหน เด็กไปทางหนึ่งแล้วผู้ใหญ่ไปทางไหน ผู้ใหญ่ตัวแสบไปว่าให้แต่เด็กเฉย ๆ

เรามาบ้านตาด สวนป่าฝ้ายอยู่ข้าง ๆ มายังเห็นแต่พื้นที่ เขาเปลี่ยนแปลงหมดแล้วแหละ สวนที่เราไปขโมยอ้อย รถเราเลี้ยวมานี่ สวนอยู่นั้น นั่นสวนอ้อยที่เราไปขโมยอ้อยเขากิน เรารู้ว่าอย่างนั้น คือมันเปลี่ยนแปลงไปหมดแล้ว สิ่งเพาะปลูกทั้งหลายเขาเปลี่ยนแปลงไปหมดแล้ว แต่ที่ยังอยู่ตรงนั้น เราจึงได้บอกพวกที่นั่งรถไปด้วยกัน นั่น ๆ สวนอ้อยที่หลวงตาบวไปขโมยอ้อยเขามากิน มีอันหนึ่งที่นำชม มันแปลก ๆ อยู่ล่ะละ

คือเราจำได้ทุกอย่าง ในเวลาเกิดเหตุการณ์อย่างนั้นจำได้หมดเลย เดินผ่านออกไปน้ำบ่อ อยู่ตรงนั้น จากนั้นไปทุ่งนา เดินผ่านไปผ่านมา อ้อยมันอยู่ข้าง ๆ ทางติดทางนี้ อ้อยก็ลำใหญ่เสียด้วยน้ำหิว

ผ่านไปผ่านมามันอดได้ยังไงเด็ก ก็เลยชวนพี่ชายขโมยอ้อยเขาไปกินเถอะ ลำมันสวยงามเหลือเกิน พี่ชายก็เหมือน.. ภาษาภาคอีสานเขาเรียกไอ้โกก คือลิง มันก็ไปทำด้วยเรา เราเลยไม่ลืม มันแปลกที่อุบายมันแก้ตัว นี่เวลามันเป็นอันธพาลเป็นนักเลงโตเป็นขโมยมันก็แก้ของมันเก่งเหมือนกันนะ ชวนพี่ชายเข้าไป(ขโมย) รั้วเขาก็กั้นไว้เรียบบร้อยแต่เด็กมันลอดได้ ลอดเข้าไปนั้นได้ไปตัดอ้อยออกมา ไปที่แรกก็ขโมย เสียใจไม่มีละ พอไปเห็นอ้อยลำใหญ่ ๆ แล้ว ลำนั้นก็ดี ลำนี้ก็ดี ไปใหญ่เลย เลยไม่รู้ตัว ขโมยหรือไม่ขโมย ตัดอ้อยออกมาได้คนละลำ ลากอ้อยออกมา

ป่าฝ้ายเป็นญาติกัน คักดีเขาเป็นพี่ เราเรียกป่า แกเป็นคนสวยงามมากป่าฝ้าย กิริยาน่ามivolเสียด้วย มาเจอกับเด็กอย่างเรานี้อีกด้วย เด็กตัวขโมยนี่นะ พอลากอ้อยออกมา แกเดินมานี่มายืนตรงนี้ก็กัแล้ว ว่า เด็กเหล่านี้สูทำไมขโมยอ้อยถูละ พุดแล้วยิ้ม นะ เพราะกินจะไปถือถือสา ทางนี้ก็ตอบเราไม่ลืม ผมไม่ได้ขโมยนะป่า ผมเดินผ่านไปผ่านมา ผมเห็นอ้อยผมอยาก(หิว) อ้อยมาก เลยชวนพี่ชายเข้าไปตัดอ้อย ตัดแล้วจะแบกไปบอกป่าแล้วจึงไปบ้าน ถ้าอย่างนั้นป่าก็เอาเสีย จำได้หมดนะ โอ้ย กูไม่เอาละ สู ตัดมาแล้วสูก็เอาไปเสีย โอ้ย ยิ้มแถมเลย ป่าก็ลงไปนุ่น ไม่ถือถือสาประสาเด็ก

พอกลับไปก็ไปอวดพ่อตาละซิว่าขโมยยังไง พ่อตาเปิดเผยหมด แต่พุดกับป่า ฝ้ายว่าไม่ได้ขโมย ไปพุดกับตาว่าขโมยทั้งคู่ ตาก็ด้อมไปหาเขาซิวันหลัง เราไม่ลืมนะ ที่ว่าไม่ได้ขโมย มันแปลกอยู่นะ ผมไม่ได้ขโมยนะป่า ผมหิวมาก พอผ่านไปผ่านมาผมทนไม่ไหวเลยไปตัดอ้อย แล้วจะแบกอ้อยไปหาป่า ไปบอกป่าแล้วจะไปบ้าน ถ้าป่าก็เอาเสีย โอ้ย กูไม่เอาละ สูเอาไปเสีย ยิ้มตลอดนะป่าฝ้าย เรายังชมกิริยาของแกกับเด็ก ไม่มีหน้าบึ้งหน้าเบี้ยวนะ พุดนี้มivolเสียด้วย ไพเราะด้วย เด็กเหล่านี้สูทำไมขโมยอ้อยถู ละ พุดแล้วยิ้ม นะ ทางนี้ก็แก้ปู้ว่าไม่ได้ขโมย นุ่นนะเห็นไหมมันเก่งขนาดไหน ตั้งแต่เป็นเด็กมันก็เก่งทางปัญญาขโมยนะ เราไม่ลืม

ที่ตาไปบ้านเขาก็เพราะกลัวหลานของตัวจะเสีย ถ้าชมเขยมันไปขโมยแล้วเดี๋ยว มันจะเป็นขโมย เพราะฉะนั้นจึงไปบอกเขา มันขโมยสูนะ คือทางนั้นเขาก็บอกตามเราที่โกหกเขา ว่าผมไม่ได้ขโมยนะป่า ทีนี้เขาก็เชื่อเราละซิ เวลาตาของเราไปบ้านเขาไปแล้ว เรื่อง เด็กเหล่านั้นไปขโมยอ้อยสูเมื่อวานสูรู้ไหม รู้ เขาไม่ได้ขโมยนะน้ำ เขาบอกว่าเขาหิวอ้อยมาก เขาตัดอ้อยแล้วเขาจะเอามาบ้านนี้แล้วเขาถึงจะไปบ้านเขา ตัวมันขโมยละสู

มันพูดกับกุชต์เจนแล้ว มันโกหกสุ ทางนั้นก็ไม่ได้สถานะ โอ้ย ช่างหัวมันเถอะประสาเด็ก ทางนี้เอาเรื่องนั้นแหละมาชู้ เราไม่ลืมนะ บอกให้ไปหาพวกเครื่องอาหารการบริโภคให้ เด็กสองตัวนี้ มันจะไปติดคุก เดี่ยวตำรวจเขาจะมามัดมันไป มันไปขโมยอ้อยเขามา ตามาชู้ เราเลยไม่ลืมนะ

โอ้ย วังร้องไห้ โดดขึ้นไปบ้านเข้าไปในห้อง นั้นละเขายังจะเอาได้ง่าย อ้อย พาดลงทุ่งนาเลย นั่นเห็นไหมผู้ใหญ่ตัดเด็กกลัวเด็กจะเสีย ถ้าไปส่งเสริมแล้วเด็กเสียใช้ไหม บังคับไว้อย่างนั้น แต่ธรรมดาเรานิสัยอย่างนี้ไม่มี มีตอนหัวอ้อยเท่านั้นแหละ ธรรมดาไม่มี มันหัวอ้อยเท่านั้นพาให้เป็น แล้วโกหกเขาเก่งด้วยนะ บอกว่าไม่ได้ขโมย

(พี่ชายไม่ได้ห้ามหลวงตาอะไรหรือครั้งที่ไปขโมยอ้อย) ไม่ได้พูดอะไรมันโง่จะตายไอนั้น มันทำตามน้อง น้องทำอะไรทำตาม มันโง่จะตาย คิดดูซิ นั่งอยู่ในโรงเรียน คนละด้าน เราเรียนสูงกว่ามันนะ เราขึ้นประถมแล้วมันยังไม่ขึ้น เวลาครูเขาถามละซิมัน ขายหน้าจริง ๆ ครูเป็นคนถาม ค้างคาบแปลว่าอะไร เอ้า คำไปตอบ ไอนั้นก็ลุกขึ้นมา มองนั้นมองนี้ มันตอบไม่เป็น เราแล้วเรานั่งอยู่ ค้างคาบแปลว่าอะไร คนหนึ่งกระซิบบอกมา ค้างคาบแปลว่าเจีย มันได้ยินเสียงเขาบอกค้างคาบแปลว่าเจีย มันก็บอกค้างคาบ แปลว่าเจีย ทีนี้ครูถามอีก ย้อนเข้ามาอีก เจียแปลว่าอะไร เอาอีกแหละ เราเข้าใจแล้ว นะนั่น พลิกบ๊ีบเท่านั้นยากอะไร เขากระซิบบอกว่า เจียแปลว่าดั่งวิก คือจมูกมันบิ่น ทางนี้ก็ตอบเจียแปลว่าดั่งวิก อ้อย บักห่ามันชายกูแท้ ๆ มันโมโห อ้าวมันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ มันโง่จะตาย

มันไปเข้าโรงเรียนวันแรก อายุ ๑๐ ปีเขาถึงเข้าบัญชีโรงเรียน แต่ก่อนอายุ ๑๐ ปีถึงจะให้เข้าโรงเรียน ถ้ายังไม่ถึงนั้นไปเขาก็ไม่เข้าบัญชีให้ ทีนี้พอถึงวันเราก็ตามไปเรายังเป็นเด็ก เขายืนเป็นแถว..นักเรียน คนที่หนึ่ง ที่สอง จนกระทั่งสุดท้ายของนักเรียนที่ยืนเป็นแถว ครูบอกให้นักเรียนนับ คนที่หนึ่งก็ว่าหนึ่ง คนที่สองว่าสอง คนที่สามว่าสาม ที่สี่ว่าสี่ ใครก็นับตัวของใครเอง คนที่ห้าเขาก็บอกว่าห้า ว่าหก ว่าไปถึงพี่ชายของเราที่ ลิบผ่านไปแล้ว พอไปถึงมันมันพูดไม่ออก อ้าปาก เรายืนอยู่ข้าง ๆ ลิบเอ็ดซี ว่าอย่างนี้ ละเรา เราโมโหนะ มันจึงค่อยว่า ลิบเอ็ด โอ้ย บักห่าเอ๊ย ลิบเอ็ด มันโง่ขนาดนั้นนะ เราเป็นเด็กเรายังไปบอก มันเป็นพี่ชายไปเข้าโรงเรียนยังไม่ได้เรื่อง เราต้องบอก ตัวมันเอง เป็นคนที่ลิบเอ็ด เขานับหนึ่ง สอง เรารู้แล้ว พอไปถึงมัน อ้าปาก เราต้องบอกว่าลิบเอ็ดซี มันจึงว่าลิบเอ็ด โอ้ย บักห่ามึงชายกูแล้วน้อ เอละไปละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz